

۱۴.۱۶.۶

شاهزاده و بینوا

نویسنده: مار آگ تیرین

مترجم: محمد رضا ملک

فهرست

- ۵..... پیش‌افتار مترجم
- ۹..... تولد شاهزاده و پیر و
- ۱۲..... زندگی تام در سال نخست
- ۲۵..... ملاقات تام با شاهزاده
- ۳۸..... شروع در دسرهای شاهزاده
- ۴۵..... تام در نقش یک اشراف‌زاده
- ۵۸..... تام آموزش می‌بیند
- ۷۳..... اولین نهار شاهانه‌ی تام
- ۸۰..... ماجرای مهر
- ۸۵..... نمایش در کنار رود
- ۹۲..... شاهزاده در فلاکت
- ۱۰۰..... در گیلدهال
- ۱۱۰..... شاهزاده و نجات‌بخش او
- ۱۳۷..... ناپدید شدن شاهزاده
- ۱۴۶..... شاه از دنیا رفته - زنده باد پادشاه
- ۱۶۵..... پادشاهی تام

- ۱۸۳.....ناهار سلطنتی
- ۱۸۸.....مشنگ میرزای اول
- ۲۰۷.....شاهزاده همراه خانه به دوشان
- ۲۲۲.....پادشاه، در کنار دهقانان
- ۲۳۲.....پادشاه و عابد تارک دنیا
- ۲۴۴.....سندوی باجی پادشاه
- ۲۵۲.....قربانی خدایت
- ۲۶۲.....پادشاه زندانی
- ۲۶۹.....فرار
- ۲۷۵.....هندون هال
- ۲۸۹.....طرده شده
- ۲۹۷.....در زندان
- ۳۱۵.....فداکاری
- ۳۲۲.....به سوی لندن
- ۳۲۷.....پیشرفت های تام
- ۳۳۲.....فرایندشناسایی
- ۳۴۳.....روز تاجگذاری
- ۳۶۳.....پادشاهی ادوارد
- ۳۷۷.....نتیجه گیری: عدالت و سزای اعمال

پیش‌گفتار مت‌جم

ترجمه به صورت عام و ترجمه‌ی یک اثر ادبی به طور خاص در بهترین حالت، می‌تواند امکان آگاهی از مطلبی را برای خوانندگان در زبان مقصد فراهم نماید که نویسنده در متن اصلی تحریر نموده و به نظر نمی‌رسد یک ترجمه‌ی حرفه‌ای حامل ارزش بیشتری از آنچه در متن مبدأ وجود دارد، باشد. لذا محصول کار یک مترجم ممکن است توأمان از نظر محتوای مطلب و کیفیت ترجمه مورد نقد قرار گیرد. در ترجمه‌ی مجدد یک اثر، خصوصاً اثری که قبلاً توسط یک مترجم زبردست ترجمه شده باشد، کار برای مترجم دوم به مراتب سخت‌تر هم خواهد بود. اقدام به ترجمه‌ی مجدد کتاب *The Rich and the Poor and the Pauper* هم که قبلاً توسط مرحوم محمد قاضی به زیبایی و روانی و شیوایی ترجمه شده است اقدامی بسیار چالش برانگیز بوده است. مهم‌ترین انگیزه‌ی مترجم و ناشر برای چنین اقدامی این بوده

است که تأثیر تغییرات چشمگیر در نحوه‌ی محاوره و نگارش در چند دهه‌ی اخیر را خصوصاً برای مخاطبان جوان و نوجوان به حداقل برساند تا خواندن این اثر ارزشمند ادبی برای گروه سنی مورد اشاره که کان دارای جذابیت بوده و امکان درک ملموس‌تری از گفته‌های نویسنده برای این گروه‌ها فراهم گردد. با توجه به اینکه به احتمال فراوان، این ترجمه ممکن است مورد بررسی و نقد صاحب‌نظران قرار گیرد، در صورت آتفاوت‌های آن با ترجمه‌ی مرحوم قاضی چالش برانگیز باشد، نرم است به چند نکته اشاره شود.

در طول مدت ترجمه به منظور اطمینان از اینکه شائبه‌ی استفاده از ترجمه‌ی مرحوم قاضی برای خوانندگان پیش نیاید، پس از ترجمه‌ی هر فصل، ممایسه‌ای توسط خود مترجم با متن مرحوم قاضی به عمل آمده است که در بخش‌خانه گمان نمی‌رود چنین شائبه‌ای به وجود بیاید. ولیکن با عنایت به اینکه مرحوم قاضی در برخی از صفحات ترجیح داده‌اند از برگردان دادن مطالبی که تأثیر چندانی در روال داستان ندارند صرف نظر نمایند، متن و تالیفات ترجمه‌ی ایشان با متن اصلی از فصل پانزدهم به بعد کاملاً مشهود و چشمگیر است، در حالی که نسخه‌ی حاضر تقریباً دربرگیرنده‌ی تمامی مطالب موجود در متن اصلی می‌باشد، این موضوع مهم‌ترین وجه اختلافات موجود بین دو ترجمه را تشکیل می‌دهد. همچنین،

در ترجمه‌ی مرحوم قاضی به یکی از شخصیت‌های داستان اسمی منتسب شده که تحقیقات مترجم نسخه‌ی حاضر برای یافتن نسخه‌ی احتمالی دیگری که در بر دارنده‌ی آن اسم باشد قرین توفیق نبوده به نثار می‌رسد مرحوم قاضی بنا بر صلاحدید و سلیقه‌ی خود این اسم را استفاده کرده باشند.

لازم به تأکید است که مطابقت دادن متن کتاب با ترجمه‌ی مرحوم قاضی در روشنی بیانگر درک بسیار عالی ایشان از متن اصلی است و اگر این نکته را در نظر داشته باشیم که در آن زمان، با نبودن اینترنت، دستیابی به منابع مختلف برای رفع ابهاماتی که به طور طبیعی در جریان کار ترجمه، فراوان مترجم قرار می‌گیرد، کاری بسیار سخت بوده و ارائه‌ی چنان ترجمه‌ی خوبی در آن شرایط قابل تقدیر است. طبیعی است که در موارد انباشته‌ی بسیاری هم ترجمه‌ی ایشان دارای اشکالاتی جزئی است که با در نظر داشتن سن و سال ایشان در هنگام ترجمه، جای خرده‌گیری باقی نمی‌ماند.

باتوجه به استفاده‌ی فراوانِ مارک تواین از کلماتی که امروزه مطرود یا منسوخ به شمار می‌روند، مترجم نسخه‌ی حاضر در پند مورد برای رفع ابهام در درک منظور نویسنده ناگزیر گردیده به ترجمه‌ی مرحوم قاضی رجوع نماید که این مراجعات بسیار کارگشا بوده‌اند.

نکته‌ی دیگری که توجه به آن ضرورت دارد این است که در ترجمه‌ی حاضر، تلاش شده است در تمثیل‌ها از عین جملات نویسنده استفاده و برگردان وفادارانه‌ای از همان جملات ارائه گردد. اگر از این کار صرف نظر می‌گردید و تمثیل‌هایی ایرانی جایگزین آنها می‌شد، قاعدتاً به روانی متن کمک می‌نمود، ولیکن ترجیح مترجم این بوده است که بین وفاداری به متن و روانی ترجمه، گزینه‌ی نخست را برگزیند.

در هر حال تردیدی نیست که این ترجمه هم خالی از ایراد و اشکال نبوده و از راه مایه‌ها و فن صمیمانه استقبال و برای تصحیح چاپ‌های آتی استفاده خواهد کرد.

محمد رضا ملکی

مرداد ماه ۱۳۹۴